

24/1/86 Financial Times (T.A. 24.3)
Wall Street Journal

Ερώτηση 1η: Τα τοκοχρεολύσια του εξωτερικού χρέους θα φθάσουν το 1986 σε 4 δισ. δολάρια και το 1987 σε 5 δισ. δολάρια. Επομένως για να τα καλύψουμε θα χρειασθεί να δανεισθούμε τα ποσά αυτά.

Τα νούμερα αυτά είναι εντελώς ανακριβή. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των αρμοδίων Υπηρεσιών τα τοκοχρεωλύσια, που υπολογίζεται ότι το 1985 ανήλθαν σε 2 δισ. δολάρια περίπου, υπολογίζεται ότι θα διαμορφωθούν το 1986 γύρω στα 2,3 δισ. δολάρια και το 1987 τα 2,8 δισ. δολάρια, δηλαδή στο μισό περίπου ποσό απο αυτό που αναφέρθηκε. Ο συνολικός εξωτερικός δανεισμός για την κάλυψη του ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών στα επόμενα 2 χρόνια δεν θα ξεπεράσει το 1,7 - 1,8 δισ. δολάρια το χρόνο. Ο καθαρός δανεισμός (μετά την αφαίρεση των χρεωλυσιών) υπολογίζεται ότι θα είναι το 1986 1 δισ. δολάρια περίπου και το 1987 0,5 δισ. δολάρια. Επομένως όλα τα μεγέθη που αναφέρονται στην δήλωση του κ. Παλαιοκρασσά είναι φανταστικά και δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Ερώτηση 2η: Το φθινόπωρο του 1986 η Κυβέρνηση θα συρθεί στα πόδια των δανειστών της για τη ρύθμιση του εξωτερικού χρέους.

Από την παραπάνω ανάλυση προκύπτει ότι δεν υπάρχει ούτε θα υπάρξει ανάγκη για ρύθμιση του εξωτερικού χρέους της χώρας. Αντίθετα οι εκτιμήσεις μας είναι ότι από το 1988 και μετά, το εξωτερικό χρέος σε απόλυτο μέγεθος θα σταθεροποιηθεί στο επίπεδο του 1987 και θα αρχίσει να μειώνεται σταδιακά ως ποσοστό του ακαθαρίστου εγχωρίου προϊόντος.

Ερώτηση 3η: Υπάρχει προοπτική για άλλη υποτίμηση της δραχμής το χρόνο αυτό;

Η υποτίμηση της δραχμής που έγινε στις 11 Οκτωβρίου 1985 αποκατέστησε την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων στο επιθυμητό επίπεδο. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τις εκτιμήσεις μας ότι στη διάρκεια του 1986 ο πληθωρισμός θα περιοριστεί στο 16% και το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών σε 1.7 δισ. δολάρια, σημαίνουν ότι δεν συντρέχει κανένας λόγος για νέα υποτίμηση της δραχμής. Η παραπέρα εξέλιξη της ανταγωνιστικότητας στηρίζεται πρωταρχικά στον έλεγχο όλων των παραγόντων που επηρεάζουν το κόστος και για το λόγο αυτό θα διατηρηθεί η σημερινή κατεύθυνση της συναλλαγματικής πολιτικής.